

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/០៦១៨/០០៧

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី

សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា

ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

ចល ២	លេខ ០៧៧១
	ថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ ម៉ោង ៥:៣០
	បញ្ជូនទៅ ១-៧

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៣/០១៧ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០១/០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា៣ មាត្រា២៣ មាត្រា៣០ មាត្រា៣៣ មាត្រា៣៤ មាត្រា៣៥ មាត្រា៣៦ មាត្រា៣៧ មាត្រា៣៨ មាត្រា៣៩ និងមាត្រា៤០នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដែលត្រូវប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០១/០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី១០ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១ នីតិកាលទី៤ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់ ស្តីពី

វិសោធនកម្មមាត្រា ៣ មាត្រា ២៣ មាត្រា ៣០
មាត្រា ៣៣ មាត្រា ៣៤ មាត្រា ៣៥ មាត្រា ៣៦
មាត្រា ៣៧ មាត្រា ៣៨ មាត្រា ៣៩ និងមាត្រា ៤០
នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការធ្វើអាជីវកម្ម
ធនធានរ៉ែ ដែលត្រូវប្រកាសឱ្យប្រើ
ដោយព្រះរាជក្រមលេខ
នស/រកម/០៧០១/០៩
ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១

2001

- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវី ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធនធានវីទទួលនីតិសម្បទាឱ្យពិនិត្យបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចធនធានវី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវី ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវី ។

ឯកសណ្ឋាន និងសញ្ញាសម្គាល់របស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចធនធានវីត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣០.- ថ្មី

ហាមដាច់ខាតការដឹកជញ្ជូនធនធានវីឬផលិតផលវីចេញពីការដ្ឋាន ក្នុងករណីដែលធនធានវី ឬផលិតផលវីនោះមិនទាន់បានបង់សួយសារ ឬគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវី ។

ហាមដាច់ខាតការនាំចេញធនធានវី ឬផលិតផលវីទៅក្រៅប្រទេសដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវី ។

មាត្រា ៣៣.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកធនធានវីដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានវីត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យវីចំនួនពី ៥០០ ០០០(ប្រាំសែន)រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសដដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៣ ០០០ ០០០(បីលាន)រៀល ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ខែ ទៅ ១(មួយ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។

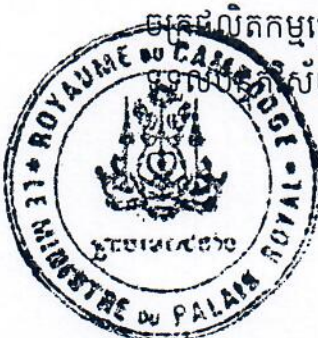
មាត្រា ៣៤.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកលើសនឹងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យវីចំនួនពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ។

ក្នុងករណីនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសដដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០(ម្ភៃលាន)រៀល ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ទៅ ២(ពីរ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។

មាត្រា ៣៥.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដឹកយកវីដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានវី ឬលើសនឹងមាត្រា៧ ឬមាត្រា៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យវីចំនួនស្មើនឹង២(ពីរ)ដង នៃតម្លៃប៉ាន់ស្មានលើផលិតផលវី តាមរយៈពេលដែលផលវីត្រូវបានដឹកយកដោយផ្អែកលើទំហំឧបករណ៍ គ្រឿងចម្រុះលិចតម្រូវប្រាស់ និងបរិមាណវីដែលមានក្នុងទីតាំងនោះ ឬត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យវី ចំនួន ១ ៥០០ ០០០(មួយលានប្រាំសែន)រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែល

(Handwritten mark)

បុគ្គលនោះប្រព្រឹត្តខុសហួតដល់ថ្ងៃដែលសកម្មភាពប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែនោះត្រូវបានបញ្ឈប់ ។ ការដាក់ពិន័យនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយជ្រើសរើសយកការដាក់ពិន័យណាមួយដែលមានចំនួនច្រើនជាង ។

ក្នុងករណីនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសដដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ទ្វេដងនៃប្រាក់ដែលត្រូវដាក់ពិន័យដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំទៅ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ដោយមិនទាន់គិតដល់សំណងនៃការខូចខាតផ្សេងទៀត ។ ឧបករណ៍គ្រឿងចក្រនិងមធ្យោបាយផលិតកម្មផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើល្មើសនេះត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៦.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែដោយអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែអស់សុពលភាព ឬក្រៅដែនអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬមិនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែទាន់ពេលវេលា ត្រូវដាក់ពិន័យ ឬផ្ដន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥ថ្មី នៃច្បាប់នេះ ។

សម្បទានិកដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានបញ្ញត្តិក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែត្រូវដាក់ពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ចំនួនពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន)រៀល ដោយមិនទាន់គិតដល់សំណងនៃការខូចខាតផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៣៧.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា៣០ថ្មី នៃច្បាប់នេះត្រូវដាក់ពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ចំនួនទ្វេដងនៃតម្លៃធនធានរ៉ែ ឬផលិតផលរ៉ែដែលបានដឹកចេញពីការដ្ឋាន ឬត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ឬត្រូវទទួលទោសទាំងពីរ ។

បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣០ថ្មី នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនទ្វេដងនៃតម្លៃធនធានរ៉ែ ឬផលិតផលរ៉ែដែលបាននាំចេញទៅក្រៅប្រទេស ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។

មាត្រា ៣៨.- ថ្មី

សម្បទានិកដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចធនធានរ៉ែចុះត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣ថ្មី នៃច្បាប់នេះត្រូវដាក់ពិន័យជាប្រាក់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ចំនួនពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀលទៅ ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ឬត្រូវព្យួរទុកអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែរយៈពេលមិនលើសពី៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ។

ក្នុងករណីនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសដដែលត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣៩.- ថ្មី

បុគ្គលណាដែលមិនមែនជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីស្រែបច្ច្រាប ហើយធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ របស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ៥ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ២(ពីរ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។

Handwritten mark or signature

មាត្រា ៤០.- ថ្មី

នីតិវិធីនៃការដាក់ពិន័យលើអំពើល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវិ ។

បុគ្គលដែលទទួលរងឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ពីសេចក្តីសម្រេចអំពីទណ្ឌកម្មរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យវិ ដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការតាមនីតិវិធីក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលសេចក្តីសម្រេច ។

ប្រាក់ដាក់ពិន័យ ប្រាក់ពិន័យតាមសាលក្រម ឬសាលដីការរបស់តុលាការ ឬប្រាក់បានមកពីការលក់វត្ថុតាង ដែលតុលាការសម្រេចប្រើប្រាស់ជាសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសក្នុងវិស័យវិ ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទោល (បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ) នៃមាតិកាទី១ (បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ) ជំពូកទោល (ការបង្ខំដល់រូបកាយ) នៃមាតិកាទី៣ (ការបង្ខំដល់រូបកាយ) នៃគន្ថីទី៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចអំពីការដាក់ពិន័យបានចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៧១.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ថ្ងៃ ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦២
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤

២១.០៤.២០១៤

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា**

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
**រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល
ហត្ថលេខា
ស៊ុយ សែម**

លេខ: ៦៦២ ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកផ្សាយ
ថ្ងៃសុក្រ ១០ កើត ខែឧបសម្ភាយ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦២
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុយ សុខា